

Týždeň

2004

- **Daniel Bútora: *Vietor tatranský*** (50. týždeň, s. 8)
 - Hocako túžime po výletoch do ticha prírody ďaleko od zhonu, v ktorom žijeme, faktom je, že naša civilizácia sa vyvinula skôr v spore s prírodou ako v súlade s ňou. Ľudské príbytky vznikli na ochranu pred dažďom a vetrom, cesty boli vyšliapané v boji s divými porastmi, ľudia rúbali lesy a spaľovali drevo, aby sa zohriali, lovili či chovali zvieratá a bránili sa pred ďalšími, aby prežili. Človek „naplnil a podmanil si zem“, ale toto podmanenie bolo plné zápasov. Túžba vrátiť sa do idylického lona prírody a stavu harmónie s okolitým svetom je čistá, no nenaplniteľná. Vieme žiť len s takou prírodou, ktorá nechá žiť nás.
- **Dušan Jaura: *Jeden svet nestačí, kde sú ďalšie?*** (50. týždeň, s. 45)
 - **G. K. Chesterton**
 - Kresťanstvo nebolo vyskúšané natoľko, aby mohlo byť zhodnotené ako nevyhovujúce. Naopak, zhodnotené bolo ako náročné a odložené bokom bez toho, aby bolo vyskúšané.
 - **Baruch Myers (bratislavský rabín)**
 - Istého filozofa sa ktosi spýtal, čo si myslí o západnej židovsko-kresťanskej civilizácii. Filozof odpovedá: No, to by bol dobrý nápad...
 - (...) [Ježišova] sila robiť správne rozhodnutia bola okrem iného založená na celkovom spôsobe jeho života, ktorý ho patrične sformoval. Akcia nikdy nevychádza len z vôľového rozhodnutia.
- **Max Kašparů: *V českom katolicizme vidno slabosť*** (52.–53. týždeň, s. 16–17, rozhovor Imricha Gazdu)
 - (...) cirkev ide po svete a stavia dopravné značky, ktoré síce obmedzujú rýchlosť, ale zachraňujú ľudské životy.
- **Sváta Karásek: *Mojím snom je „pulzující hospoda“*** (52.–53. týždeň, s. 19–21, rozhovor Juraja Kušnierika)
 - To, čo je založené len na spontánnosti, nevydrží nikdy príliš dlho.
- **Dušan Ondrušek: *Klebety z Phnom Penh*** (52.–53. týždeň, s. 41–43)
 - Skutočné nebezpečenie pochádza od ľudí, čo nepochybujú.
- **František Šebej: *Poškodené duše*** (52.–53. týždeň, s. 45–47)
 - Agresivita býva štandardnou odpoveďou na poníženie, na ohrozenie sociálneho postavenia, na vnútenú submisívnu rolu. Nahromadená zlosť je zlosťou ponížených. Každý úder, aj ten, čo dopadá na manželku či dieťa, je úderom, ktorého skutočným adresátom sú tí, ktorí človeka ponížili. Tí však nie sú poruke, nikto ich, koniec koncov nepozná, poruke je rodina.
 - Nič nie je ľahšie ako demonštrovať sociálne cítenie za peniaze daňových poplatníkov.
- **Daniel Pastirčák: *Obrana vianočných zvykov*** (52.–53. týždeň, s. 52)
 - Sviatky vo všeobecnosti sú nebezpečné. Prebúdzajú v nás zabudnutý smäd po naplnení života. Hrozí, že starý cynik v nás prestane bdiť a vypustí z kľetky archaickú šelmu metafyzickej túžby.
- **Daniel Hevier** (52.–53. týždeň, s. 70–72, rozhovor Štefana Hríba a Juraja Kušnierika)
 - Žije sa mi ťažšie, ale je mi lepšie.
- **Jiří Olič** (52.–53. týždeň, s. 98, *Démantologie*)
 - Jako optimista bez iluzí vyznával heslo, že musíme doufať v nejlepší a připravit se na nejhorší.